

# Una ciutat per la gent

*«L'emergència climàtica i la crisi energètica estructural, que patirà especialment la població més vulnerable, obliga a prendre mesures basades en la recuperació de l'espai públic»*

**Els carrers, les places i els parcs formen allò** que s'anomena espai públic. Aquí és on els ciutadans i les ciutadanes es troben, xerren, juguen, s'estimen, s'expliquen les seves penes, les seves alegries i on comparteixen neguits, il·lusions i projectes tant individuals com col·lectius.

**L'espai públic és l'espai de tots però ho és** sobretot d'aquelles persones que no disposen d'espais exteriors en els seus habitatges. L'espai públic és el *patí* d'aquells col·lectius socials que no en disposen. Això és especialment important en els barris de rendes baixes on l'espai públic esdevé el principal espai de trobada i de relació i, com vam veure durant aquest darrer estiu, el principal "refugi climàtic" de la ciutat.

**Des de l'aparició de l'automòbil**, l'espai públic s'ha anat dedicant cada cop més a aquest mode de transport i, en conseqüència, ha anat expulsant altres usos i usuaris o relegant-los a espais gairebé marginals. Encara avui, després de tres dècades de la Cimera de la Terra en la qual es va abraçar el paradigma de la sostenibilitat, molts carrers de la nostra ciutat dediquen més de dos terços de l'espai públic als vehicles a motor la qual cosa dificulta enormement el desenvolupament de les funcions socials i ambientals pròpies de l'espai públic.

**Diverses ciutats del nostre entorn ja fa anys** que dediquen esforços importants a revertir aquesta situació. París, Friburg, Vitòria, Pontevedra... Però no cal anar tan lluny. Mollet del Vallès, per exemple, va ser premiada amb el distintiu *European Green Leaf* el 2015. El 2019 va ser Cornellà la que va rebre aquest distintiu pel seu esforç en la lluita contra el canvi climàtic, la gestió energètica, la mobilitat urbana sostenible, natura i biodiversitat, soroll i qualitat de l'aire, residus i economia circular, i la gestió de l'aigua. Tots ells amb el clar objectiu de millorar la ciutat i, sobretot, la qualitat de vida dels seus habitants.

**I què s'ha fet a Sabadell en aquest sentit** durant el darrer mandat? Doncs més enllà d'una important campanya publicitària de plantació d'arbrat i de donar continuïtat a alguns projectes provinents del mandat anterior, poca cosa més. Perdó, sí, impulsar l'obertura d'un aparcament subterrani al bell mig de la ciutat, allà on s'ha d'implantar una zona de baixes emissions (imposada des de dalt, per cert, no pas per decisió ni convenciment propis); esmerçar esforços i recursos municipals per impulsar una activitat econòmica, el SurfCity, impròpia d'un moment com el que estem vivint i en un lloc especialment fràgil com és el riu Ripoll; o endarrerir infinitament un pla de mobilitat que hauria de posar les bases per actuar en aquesta matèria durant els darrers anys.

**L'emergència climàtica en la qual vivim** però també la crisi energètica estructural que ja està començant a tenir els seus efectes globals però que els patirà especialment la població més vulnerable, obliga a prendre mesures basades en la recuperació de l'espai públic per a la gent i en la seva renaturalització per emfatitzar la funció de refugi climàtic i social que té i que haurà de tenir en els propers anys si no volem que les condicions i la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes de Sabadell disminueixin de forma dràstica.